

Nieuwsbrief Ouderenbezoekwerk van de Protestantse Gemeente Dronten

Alweer die ezel!

Met Kerst hebben we gekeken door de ogen van de ezel, die in de stal 'woonde', waar Jezus werd geboren. Vreemd eigenlijk, want deze ezel is in de Bijbel niet terug te vinden. Die hebben de gelovigen in de loop van de eeuwen er zelf aan toegevoegd.

De ezel in het (Palm)paasverhaal wordt wel genoemd in de Bijbel. Op de Palmpaasdag aan het begin van de goede/stille week, het vrolijke begin, loopt die ezel met Jezus op zijn rug Jeruzalem binnen. De mensen staan langs de route. Er liggen kleren en takken op de weg. De koning komt Jeruzalem binnen. Maar wat voor een koning? Een koning op een ezel. Wat is dat voor een koning. Koning, keizer admiraal, op een paard rijden ze allemaal. Niet op een ezel. Een ezel is een lastdier, een hulpje van de gewone man. Niet geschikt voor een echte koning.

Desondanks juichen de mensen langs de kant Jezus toe. Vol verwachting. Ze halen de bevrijder binnen. Denken ze. Geloven ze. Hopen ze. Deze man, deze Jezus gaat de Romeinen uit Jeruzalem verjagen. Alleen de religieuze leiders van de Joden zijn minder blij. Ze vragen aan Jezus om de mensen te laten zwijgen. Wat zullen de Romeinen doen als ze dit allemaal zien. De Romeinen hebben de macht. Die zullen dit nooit toestaan. Maar Jezus zegt: "Als de mensen zwijgen, zullen de stenen en de rotsen gaan zingen en juichen". En de menigte roept en zingt door. Zoals ze een paar dagen later zullen roepen 'kruisig hem'! Omdat ze hun zin niet krijgen.

De ezel is een voorteken. Jezus is niet de wereldse leider die opstand wil. Maar de koning van de mensen die zelf zal lijden, en opstaan. Door de dood heen laat Jezus zijn macht zien. Zalig die niet ziet en toch zal geloven!!

Dirk Jan Steenbergen

Komende activiteiten

25 maart	Paasmiddag in De Ark, inloop vanaf 14.00 uur De viering begint om 14.30 uur
5 april	Paaslunch (koffie met een oortje)
2 juni	Avondmaal in De Regenboog
18 juni	Vaardagtocht
18 augustus	OpenKerkZondag
1 september	Avondmaal in De Regenboog
17 november	Avondmaal in De Regenboog

40-dagentijdkalender

Wil je bewust toeleven naar Pasen? Met de Veertigdagenkalender, die u bij deze nieuwsbrief ontvangt, wordt u uitgedaagd om in aanloop naar Pasen elke dag even stil te staan. Het thema is "'Ga mee, en sluit aan bij het jaarthema van de Protestantse Kerk. Samen getuigen van 'geloof, hoop en liefde'. Samen verdiepen we ons op weg naar Pasen in thema's als gebed, inkeer en het maken van een nieuwe start. De kalender biedt volop suggesties om tijdens de Veertigdagentijd op je eigen manier te vasten.

Wij wensen uw een mooie Veertigdagentijd toe, waaraan de Veertigdagenkalender een mooie bijdrage kan leveren.

Namens het CT, met vriendelijke groet, Adri Pasman

Kennismaken met Wilma Zandbergen

Op 23 januari 2024 had ik een gesprek met Wilma Zandbergen. De aanleiding hiervoor is dat Geesje de Regt afscheid heeft genomen van het ouderenbezoekteam en het coördinatieteam en Wilma haar opvolgt.

Geschiedenis, gezin en werkzaamheden

Wilma vertelt opgegroeid te zijn in de Achterhoek, in Varsseveld. Het gebied van het noaberschap, heel belangrijk in haar beleven.

Wilma is opgegroeid op de boerderij. Zij is de één na jongste van de kinderen van het gezin. Haar moeder van 89 leeft nog, haar vader niet meer.

Op 18-jarige leeftijd vertrok Wilma van de boerderij en is zij in een zusterflat in Bennekom gaan wonen om de opleiding ziekenverzorgster te volgen.

In haar nieuwe woonplaats leerde zij haar man Johan kennen. Johan komt ook uit een boerenfamilie; hij woonde met zijn ouders op een boerderij in het dorpje Terschuur, nabij Barneveld.

Wilma en Johan zijn in Barneveld getrouwd en zijn gaan wonen op de boerderij van Johans ouders. In Terschuur werden hun 3 zonen geboren; inmiddels 33, 31 en 29 jaar oud. In 2003 verhuisde het gezin naar Dronten en streken neer in een woning aan de Drieland, waar Wilma en Johan nog steeds wonen.

De kinderen zijn inmiddels uitgevlogen. Eén zoon woont in Dronten, één in Doorwerth en de jongste in Deventer. De jongste overigens vertrekt binnenkort uit Deventer en komt tijdelijk bij Wilma en Johan inwonen op zoek naar een huis in Dronten. Wilma wil graag ook nog vertellen dat zij en Johan naast hun 3 zonen ook 3 heel lieve schoondochters hebben. Wilma en Johan hebben 3 kleinkinderen, waar zij heel trots op zijn. Twee daarvan wonen in Dronten. Naast al haar werkzaamheden is Wilma ook oppas-oma; iets waar zij zeer van geniet.

Johan heeft zich vanuit het boer-zijn op een gegeven moment geschoold in de makelaardij. Hij ging werken bij makelaardij Drieklomp in Voorhuizen. En, toen we naar Dronten gingen, bij makelaardij VSO, waar hij nog steeds werkzaam is, met name in de agrarische sector. Mijn werkzaamheden, vertelt Wilma met een lach, veranderden van overalls wassen in overhemden strijken.

Wilma zelf is in Dronten in de zorg gaan werken. In 2003 in De Regenboog als coördinatrice en in 2010, toen De Regenboog verbouwd is, als ouderenadviseur. In 2015, vertelt Wilma, is zij gaan werken bij de stichting Buurtzorg Nederland. In de wijkverpleging. Eerst in Emmeloord, daarna in Harderwijk en Lelystad en uiteindelijk in Dronten. Bij Buurtzorg Nederland heeft zij diverse opleidingen gevolgd. Wilma werkt nu als wijkverpleegkundige. Met op dit moment als aandachtsveld dementie. Een aandachtsveld dat steeds belangrijker wordt. Er wordt naar gestreefd dat men zo lang mogelijk thuis kan blijven. Heel belangrijk daarbij is wel onder de mensen te blijven, aldus Wilma. Sociale activiteiten zijn daarbij belangrijk.

Hobby's en vrijwilligerswerk

Wilma houdt van zwemmen, koken, fietsen en wandelen. Zij heeft onder meer het Pieterpad gelopen. Zij houdt ook van zingen. Ze heeft ook in een koor gezongen. En voor wat betreft het koken, kookt zij samen met onder andere Johan tijdens de OpenkerkZondag in augustus in onze kerk. Een prachtig, waardevol en zeer gewaardeerd evenement.

Wilma vertelt ook lid te zijn van de Taizéwerkgroep. Een oecumenisch gebeuren, belangrijk in haar ogen. Waar je elkaar kunt vinden als geloofsgemeenschappen, doe dat alstublieft. De jaarlijkse gebedsweek, de 3e volle week in januari, is daarvan ook een waardevol teken.

Tenslotte

Wat ik uit het fijne gesprek met Wilma vooral heb overgehouden, is haar oproep: *Blijf vooral onder de mensen, ook als het wat minder goed met je gaat*. 'Sociale contacten zijn zo belangrijk'. *'Beweeg je mee met de tijd'*.

Ik wens Wilma heel veel plezier toe in het werk dat zij in onze kerk vanuit het ouderenbezoekwerk op zich gaat nemen. Veel noaberschap gewenst!

Evert Jan Morren

Gesprek met Wim Nijwening (het 1^e deel van dit gesprek is eerder geplaatst in de Uitjes-Nieuwsbrief mei 2023)

Woensdag 22 maart 2023 had ik een gesprek met Wim Nijwening. Zijn vrouw Tineke was daar ook bij aanwezig. De aanleiding was vooral het feit dat Wim de initiatiefnemer is geweest van de vaartocht die jaarlijks voor de ouderen van onze gemeente wordt gehouden. Omdat Wim veel te vertellen had, konden we het interview niet in zijn geheel plaatsen. Daarom nu het vervolg.

Geschiedenis, studie en werkzaamheden

Wim vertelt 83 jaar oud te zijn. Hij is getrouwd met Tineke. Zij hebben 3 kinderen, 2 zonen en 1 dochter, waarvan de dochter, Hanneke, geadopteerd is in Rwanda. De kinderen wonen allemaal ver weg; 1 zoon woont in Senegal, de andere zoon staat op het punt naar Noord-Frankrijk te verhuizen en dochter Hanneke woont in Grenoble, ook in Frankrijk. De twee kleinkinderen wonen in Brussel.

Wim is geboren in Zuidwolde, Drenthe, waar zijn ouders een boerderij hadden. Wim's ouderlijk gezin heeft heel veel meegemaakt. Van de 5 kinderen zijn er 3 jong overleden, 2 meisjes op heel jonge leeftijd en 1 broer die op 19 jarige leeftijd verdronken is. Wim vertelt graag boer te hebben willen worden. Maar zijn ouders stimuleerden hem vooral te gaan studeren. Wim ging na zijn lagere schooltijd naar de HBS in Hogeveen. Na 3 jaar HBS vertrok hij naar de Hogere Landbouwschool, in Leeuwarden. Daar is hij in 1959 afgestudeerd en wilde toen alsnog boer worden. Maar op advies van z'n vader ging hij verder studeren en kreeg hij de bevoegdheid landbouwonderwijs te geven.

Na drie maanden aan de Lagere Landbouwschool in Scherpenzeel gewerkt te hebben, moest hij in militaire dienst. Daarna werd hij leraar op de Lagere Landbouwschool in Rouveen. Hij vertelt in die tijd de studie voor de Akte Tuinbouw te zijn gaan volgen in Leeuwarden en Frederiksoord. Zijn baan als leraar combineerde hij daarna met de studie voor de Middelbaar Onderwijs Akte in Wageningen. In 1969 heeft Wim, toen zijn Wageningse studie halverwege was, gesolliciteerd op een vacature leraar op de Christelijke Hogere Landbouw School (de CHLS) in Dronten (nu Aeres Hogeschool). Hij werd daar leraar plantaardige productie en gewasbescherming. In 1972 is hij in Wageningen afgestudeerd. In 2000 is hij gepensioneerd. Naast zijn leraarschap is hij bij het gehele gebeuren van de CHLS, en vanaf 1986, de lerarenopleiding STOAS in diverse functies maatschappelijk betrokken geweest. Ook is Wim actief geweest in het schoolbestuur van de protestantse scholen in Dronten.

De Afrikatijd

Door het leven van Wim en Tineke loopt als rode draad hun betrokkenheid bij het Afrikaanse continent. Zij vertellen zich van lieverlee steeds nauwer betrokken zijn gaan voelen bij dit werelddeel en de vele problemen daar. In 1975 is hun hele gezin uitgezonden geweest naar Zambia. Wim ging daar werken aan de Landbouwpraktijkschool. Na 3 jaar zijn zij teruggekeerd naar Dronten, waar Wim zijn werk aan de CHLS weer oppakte. Het zou het begin betekenen van een periode van inzet in Afrika waarbij de Nijwenings altijd de sterke betrokkenheid en steun van de kerkelijke gemeente in Dronten hebben ervaren. In 1981 vertrok het gezin Nijwening naar Rwanda. Eerst met aarzelingen omdat zij daarvoor cursussen Frans moesten volgen. Vooraf werd zelfs met de gedachte gespeeld te emigreren naar Canada. Een collega van Wim, uit Zambia, was in Canada een bedrijf gestart en wilde dat graag met Wim verder uitbouwen. Na een verblijf aldaar van 6 weken werd besloten om dat toch maar niet te doen. En werd er voor gekozen naar Rwanda te gaan. Zij hebben daar een prachtige tijd gehad, vertellen beiden.

Wim was actief op een PABO, waar hij, naast het vak 'agriculture', een kleine schoolboerderij opzette om bij toekomstige onderwijzers het landbouwkundig inzicht te vergroten en Tineke was actief in een plaatselijke kliniek op het gebied van de gezondheidszorg. In 1986 keerden zij weer terug naar Nederland. Met z'n vijven inmiddels, want hun inmiddels geadopteerde dochter Hanneke kwam ook mee. In 1993 vertrokken Wim, Tineke en dochter Hanneke weer. Nu naar Kenia, maar zonder hun inmiddels zelfstandige zoons. Dochter Hanneke kon het basisonderwijs voortzetten op een Amerikaanse missieschool waar een internaat bij was. Op

verzoek van een oud-student zou Wim daarna in het Rwanda van na de genocide een landbouw-praktijkschool opstarten. De situatie in Rwanda was echter nog zo chaotisch dat dit niet lukte. Zodoende keerden Wim, Tineke en Hanneke rond de Kerst 1995 terug naar Dronten. In 2004 gaf Wim gehoor aan een dringende oproep van de Diaconessen Gemeenschap in westelijk Rwanda om de tuinbouw- en veehouderijactiviteiten daar te verbeteren. Dat zou het begin worden van een door Kerk-in-Actie gefinancierd project, waarvan Wim tot 2015 coördinator is geweest. Het was al met al zeker geen opoffering daar in het prachtige Afrika te zijn geweest, vertellen beiden enthousiast.

Studie theologie

Wim vertelt in feite al na terugkeer uit Zambia interesse te hebben gekregen in een studie theologie. Via de heer Hondius uit Dronten, is hij in Amsterdam de catechetenopleiding gaan volgen. Wekelijks naar Amsterdam. En dat 4 jaar lang. Toen hij daarmee halverwege was begon hij aan de Vrije Leergangen (VU) de opleiding HBO theologie. Beide opleidingen brak hij echter af, omdat in 1981 Rwanda in beeld kwam. Toen het gezin in 1986 terugkwam uit Rwanda heeft Wim de lerarenvariant van de studie HBO theologie weer opgepakt, nu aan de Hogeschool Windesheim in Zwolle. De stageperiode deed Wim bij de lerarenopleiding STOAS, hier in Dronten, door deze (stage) in het vat te gieten van het vak Levensbeschouwelijke Vorming (LeVo) dat hij verzorgde.

Na terugkeer uit Kenia volgde Wim nog de pastorale variant, waardoor hij ook preekbevoegdheid kreeg. Aansluitend aan de theologiestudie volgde hij enkele jaren later een cursus uitvaartbegeleiding.

Kerkenwerk

Wim vertelt in onze kerk diverse functies te hebben bekleed. O.a. met andere kerken in de evangelisatiecommissie, in 1988 is Wim wijkbezoeker geworden en in 1992 ouderling voor de Raad van Kerken. In 1997 werd hij voorzitter van wijk Oost in onze gemeente. En na terugkeer uit Kenia werd hij ouderling in deze wijk. Na de totstandkoming van de toenmalige constructie van twee ouderenbezoekteams en een coördinatieteam werd Wim voorzitter van het ouderenbezoekteam Oost en lid van het coördinatieteam. En inmiddels is hij al weer vele jaren ouderenbezoeker.

Wim vertelt ook nog 9 maanden pastoraal werker in de Protestantse Gemeente Swifterbant te zijn geweest. Daarnaast zijn Tineke als weekcoördinator en Wim als pastor vele jaren vrijwilliger geweest bij het Vakantiehôtel, waar senioren en mensen met een zwakke gezondheid onbezorgd een week vakantie kunnen vieren.

Tenslotte

Ik ben onder de indruk van alle activiteiten die Wim en Tineke in hun leven vervuld hebben en nog vervullen. Ik ken Wim al heel lang. Beiden hebben wij aan de wieg gestaan van de constructie van het ouderenbezoekwerk in onze gemeente. Een constructie voortbordurend op het voortreffelijke werk van de beide dienstgroepen in onze gemeente. Wim was destijds voorzitter van het ouderenbezoekteam Oost en ik van West, nu kennen we één team ouderenbezoekers. Ik ben dankbaar dat ik vele jaren met Wim heb mogen samenwerken en de manier waarop wij dat hebben kunnen en mogen doen. Ik dank hem daarvoor. Wim besloot ons gesprek met de woorden: 'Ik heb het als een voorrecht ervaren, dat ik dat allemaal heb mogen doen'. Beter kan ik het niet zeggen.

Evert Jan Morren

Draagt u het Ouderenbezoekwerk ook een warm hart toe?

Steun ons dan met een financiële bijdrage op bankrekeningnummer NL68 RABO 0348 1028 28 van Diaconie PG Dronten onder vermelding van OBT. U mag uw bijdrage ook in een envelop met daarop 'OBT' in de brievenbus bij De Ark doen. Alvast hartelijk dank hiervoor.

Maandag 25 maart is de Paasviering voor ouderen in De Ark.

Het wordt een gezellige viering met alles wat een fijne viering nodig heeft.

De Bijbel, bekende liederen en muziek.

Na afloop is er een gezellige nazit met paaseitjes, koffie en thee.

Dus:

Wat: Paasviering voor ouderen

Wanneer: 25 maart, 14.30 uur (inloop vanaf 14.00 uur)

Waar: De Ark